

Dues covarxines al Xacobeo '99

Lorena Vaquer i Noèlia Marín

Torre o Faro d'Hércules.

¡Mare meua, mare meua! M'he presentat damunt de la meua segona quinzena de vacances de després de festes i encara no he fet l'article per al Tossal Gros del viatge que vaig fer en la meua primera quinzena de vacances d'abans de festes.

¡Però, tranquils! Com si el meu interior sabés que en vindre del viatge no el podríem fer ràpidament (com és costum en mi escriure només ho he viscut), em vaig quedar amb moltes coses que vaig aprendre per a poder-vos contar millor.

Us preguntareu, ¿amb qui i on va anar esta xiqueta, aquesta vegada?. Pui la resposta és molt fàcil: ¿amb qui? amb la meua amiga Noèlia "la guia"; ¿i on? doncs també fàcil, perquè al ser any Sant Compostel·là a Galícia i celebrar-se el XACOBEO '99, l'agència de viatges HERCA, per aquest any, ha organitzat molts viatges a esta ciutat i en un d'ells em vaig apuntar jo.

M'agradaria aclarir-vos, ja que jo no ho sabia, en què consisteix açò del XACOBEO: Doncs cada any que el 25 de juliol (el nostre conegut dia de Sant Jaume) cau en diumenge, es celebra l'any Sant, festa del martiri de Santiago. Açò coincideix cada 11, 6, 5 i 6 anys, per tant l'últim any Sant va

Casa de la vila. Plaça H' Pita. A corunya.

ser en 1993 i el proper al 2004. ¿tot clar?.

Vull recordar-vos que al viatge del setembre passat als Països Baixos, vaig quedar molt impac-

tada per la manera que té Noèlia de treballar i de com es movia per l'estranger amb tot el que porta fer-se càrrec de 55 persones i una Lorena. Doncs, en aquesta ocasió he sigut impactada d'una altra manera, si més no menys important, ja que per cada província que hem passat ens ha contat història, cultura, anècdotes, etc., de la ciutat que venia a mà. Un munt de coses que ella sap i té preparades per a cada viatge que fa.

Jo, com a bona amiga i alumna de les seues contalles, escoltava i prenia apunts de tot el que deia i per a fer-ho d'una manera especial, intentaré contar-vos les anècdotes, llegendes i curiositats que més em van agradar.

¡Vinga Lorena, anem per feina!
Divendres 16 de juliol.

A les 2 del migdia em cridava Noèlia per telèfon: "Lorena, prepara't la maleta en un moment que a les 5 ens espera el xofer a Vinaròs!". Ràpidament roba i més roba, els parapluges (per si feren falta), quatre coses més i a viatjar, que és una de les coses que més m'agrada.

Puntualment a l'hora arribàvem a Vinaròs, Noèlia em presenta a Manuel (el xofer), i els tres amb l'autobús, que ens passejaria per Galícia (i part d'Espanya) del 17 al 22 de juliol, cap

a LA PALMA D'EBRE, un poble de l'interior de la província de Tarragona que per arribar a ell la carretera és de "pronóstico reservado".

"L'encantador Jefe" de grup, el Sr. Hilari, es va fer amb nosaltres només arribar al poble i com per motius d'hores de conducció i per respectar el disc de l'autobús havíem de fer mitja nit allí, ens va acompanyar fins Casa Anita que ja tenia el sopar i els llits preparats.

Primera cosa curiosa, Casa Anita és

una casa particular acomodada amb 15 llits per a allotjar-se. En segon lloc, i per a més INRI per a mi, decorada amb 150 quadres brodats per ells i penjats per les parets (he de dir-vos que no era punt de creu i que la dona és ja molt major, però així i tot em vaig quedar al·lucinada). I tercera cosa per a prendre nota, un museu de coses antigues dels seus avantpassats i de gent del poble que li han regalat. Sense restaurar i tal i com estava, hi havia una màquina de cosir, una

Catedral de Santiago. Plaça Obradoiro.